

животны-тѣ ще са задушжтъ въ разваленя въздухъ, а растенія-та щѣхж да повѣхнжтъ безъ него. Безъ вѣтъра не щѣше да има дъждъ, а безъ дъжда не щеше да има изворы и рѣкы. Морето щѣше да са обърне на вмирисано блато и смъртъ-та щѣше да са въцари насѣкждѣ.

Нъ колко-то голѣмы работы и да има вѣтъра, той не забравя и малкы-тѣ цвѣта, нъ и на тѣхъ показва свои-тѣ услуги. Той събужда отъ зимныя снъ стѣбла-та на растенеія, накарва ги да покаратъ и да цвѣтнжтъ. Кога-то съзрѣжтъ потръсва ги и накарва мжжкы-тѣ цвѣтове да изсыпватъ плодотворныя си прахъ на женскы-тѣ.

Като тича по лице-то на земж-тж, вѣтъра събира праха отъ мжжкы-тѣ цвѣтове, разнося го надалечъ и го распрѣсва на сичкы страны. Прашинкы-тѣ сж малкы и лекы, а вѣтъра е силенъ; отъ това той носи милионы таквызи прашинкы и ги расфрля по дѣйстви-тѣ женскы цвѣтове, кои-то са разцвѣтнжли въ сичкж-тж си хубость и чакать свои-тѣ женихы.

Колко голѣмо е пространство-то, кое-то прѣминаватъ наврѣмени тѣзи прашинкы!

Въ Берлинскж-тж ботаническж градинж има растеніе, кое-то дава само женскы цвѣтове; мжжкы-тѣ растжтъ чакъ въ Америкж. Нъ вѣтъра надвива сичко и сватосва тѣзи два цвѣта. Той лита по горы-тѣ, по морета-та, по долове-тѣ и полета-та и сѣка година донася плодотво-